

شهادت میثم تمار

شهادت میثم تمار در کوفه در سال 60 هجری قمری ...

شهادت میثم تمار در کوفه در سال 60 هجری قمری

میثم بن یحیی اسدی که به خاطر خرما فروشی به: "تمار" معروف بود، یکی از یاران نزدیک امیر مؤمنان علی بن ابی طالب (ع) و از حواریان آن حضرت بود و از آن حضرت به اندازه استعداد خویش، دانش و معرفت فرا گرفت و بر راه‌های نهان و اخبار غیبی، اطلاع می یافت .

به همین جهت، وی پیش از شهادت ابا عبدالله الحسین (ع) در کربلا، شهادت آن حضرت و یارانش را پیش گوئی کرده بود. فضیل رسان از جمله مکیه روایت کرد که از میثم شنیدم می گفت: به خدا سوگند، این امت [جفا کار] فرزند پیامبر شان را در دهم ماه محرم می کشند و دشمنان خدا، آن روز را جشن گرفته و عید می گیرند.

سپس گفت: و ان ذلک لکائن قد سبق فی علم الله تعالی ذکره، أعلم ذلک بعهد عهدہ الی مولای امیر المؤمنین (ع) و لقد اخبرنی انه یبکی علیه کلّ شیء ...؛ این مسئله، انجام شدنی است، که در علم ازلی خداوند متعال گذشت و آن را سرورم امیر مؤمنان (ع) که بهتر از هر کسی می داند، طی عهدهی مرا به آن مطلع نمود و به من خبر داد که برای مظلومیت او [امام حسین (ع)] تمام موجودات می گیرند.

میثم تمار در کوفه امام علی (ع) را همراهی می کرد و آن حضرت چیزهایی که به خیلی از همراهانش نمی توانست بگوید، به خاطر ظرفیت بالای میثم تمار به وی می فرمود. از جمله وی را از آینده اش و کشته شدنش در راه خدا و محبت اهل بیت (ع) خبر داد. در این باره روایات فراوانی نقل گردیده است. از جمله، یوسف بن عمران روایت کرد که میثم تمار به من گفت: روزی حضرت علی (ع) مرا خواست و فرمود: چگونه خواهد بود حال تو آن زمانی که فرو مایه بنی امیه [عبیدالله بن زیاد] تو را بخواند و بخواهد از من برائت جویی؟

گفتم: من از تو برائت نمی جویم.

امام علی (ع): به خدا سوگند، در آن حال او تو را به صلیب کشیده و می کشد.

گفتم: صبر پیشه می کنم و این کار از من، در نزد خدای متعال بسیار اندک است.

امام علی (ع): در آن حال، در بهشت با من خواهی بود.

میثم تمار، حتی بر چوبه داری که وی را در آن به صلیب خواهند کشید، از امام علی (ع) نشانی اش را گرفت و به زیر درخت آن میرفت و با آب، جارو کردن آن، در آن جا به نماز می ایستاد و به همسایگان آن می گفت من به زودی همسایه شما می شوم. آنان تصور می کردند که وی قصد خرید خانه در نزدیکی های آنان را دارد، ولیکن مراد او، چیز دیگری بود که از استاد و مرادش امام علی (ع) به آن پی برده بود.

به هر روی، وی از عاشقان و مریدان امام علی (ع) و فرزندانش امام حسن (ع) و امام حسین (ع) بود و در آن سالی که امام حسین (ع) بر علیه یزید قیام کرد، میثم در آن سال به سفر حج رفته بود و در بازگشت به کوفه، در قادسیه دستگیر شد. در آن ایام با آمدن عبیدالله بن زیاد به کوفه و شهادت مسلم بن عقیل (ع) در این شهر، رعب و وحشت عظیمی اهالی این دیار را فرا گرفته بود و عبیدالله بن زیاد حکومت نظامی بسته و کنترل کننده ای اعمال می کرد و تمامی دوستان و دوستداران ولایت را دستگیر و شکنجه می نمود. از جمله، میثم تمار را پیش از رسیدن به خانه اش، در قادسیه دستگیر کرده و او را به قصر عبیدالله بردند و عبیدالله از وی خواست که از علی (ع) برائت بجوید و وی را دشنام دهد.

ولی میثم تمار از این کار امتناع کرد و مناقب علی (ع) را بر زبان جاری کرد.

عبيدالله هر چه تلاش کرد، فايده اي نداد و از روي خشم و غضب دستور داد وي را در بالاي داري به صليب كشند و هيچ گونه آب و غذايي ندهند، تا جان دهد. ولي ميثم تمار در بالاي دار نيز از مناقب و فضائل اهل بيت(ع) سخن مي گفت و اهالي كوفه با اجتماع در پاي داراو، به سخنانش گوش فرا داده و بر دشمنان اهل بيت(ع) لعنت مي فرستادند.

عبيدالله دستور داد كه بر دهانش لجامي زده، تا وي را از گفتن باز دارند. اين، نخستين لجامي بود كه در تاريخ اسلام بر دهان يك انسان زدند و او را از گفتن باز داشتند.

ميثم سه روز تمام در بالاي دار مقاومت كرد و تا توانست از نيكي هاي اميرمؤمنان(ع) و فضائل اهل بيت(ع) و ستم كاري هاي يزيدي بن معاويه و عبيدالله بن زياد، سخن گفت و مردم را از نا آگاهي و ناداني بيرون آورد و با واقعييت ها آشنا كرد.

در روز چهارم دست ها و پاهایش را قطع و زبانش را از كام بيرون آوردند و بر بدن شريفش نيزه زدند و به همان حالي كه مو لایش امام علي(ع) پيش گويي کرده بود، وي را به شهادت رسانيدند.

شهادت وي، روز 22 ذي حجه سال 60 قمری، ده روز پيش از آمدن امام حسين (ع) به كربلا، واقع گرديد. قبر شريف وي، از زيارت گاه هاي معروف عراق است كه در سمت جنوب مسجد اعظم كوفه قرار دارد و شيعيان و دوستداران اهل بيت(ع)، آن را زيارت مي كنند.